

46 INTERVIEW
BART DE CLERCQ

BART DE CLERCQ

Van Bart De Clercq had tot voor kort nog nooit iemand gehoord, me eerste bergrit in de Ronde van Italië was een prooi voor de neoprof van Omega Pharma-Lotto. Ook in de laatste week van de Giro zat De Clercq nog fris, dus kon Willem Sipkema met een gerust hart afreizen voor een vraaggesprek. „Ik denk niet dat er veel renners waren die me al kenden. Zelfs de Belgische sportjournalisten wisten niet wie ik was, logisch ook. De dag na mijn overwinning kwamen redelijk veel renners naast mij rijden om te feliciteren, ook grotere renners. Dat geeft een plezant gevoel.”

BIOGRAFIE

Naam: Bart De Clercq
Geboortedatum: 26 augustus 1986
Woonplaats: Zottegem
Ploegen: 2011: Omega Pharma-Lotto
Belangrijkste zeges: 2011: zevende rit Giro d'Italia; 2010: Tour de Moselle

BIOGRAFIE

Naam: Bart De Clercq
Geboortedatum: 26 augustus 1986
Woonplaats: Zottegem
Ploegen: 2011: Omega Pharma-Lotto
Belangrijkste zeges: 2011: zevende rit Giro d'Italia; 2010: Tour de Moselle

BLIKSEM START!

Van Bart De Clercq had tot voor kort nog nooit iemand gehoord. Tot die bewuste zevende rit in de Giro naar Montevergine di Mercogliano. De eerste de beste bergrit in de Ronde van Italië was een prooi voor de neoprof van Omega Pharma-Lotto. Ook in de laatste week van de Giro zat De Clercq nog fris, dus konden we met een gerust hart afreizen naar het hotel van de Belgische ploeg voor een vraaggesprek.

INTERVIEW **BART DE CLERCQ**

De Clercq haalt het nipt voor Michele Scarponi

In je debuutjaar als proef een rit winnen in je allereerste grote Ronde. Het is maar weinigen gegeven.

„Toen ik hier naartoe kwam, heb ik geen halve seconde gedacht dat ik een rit in de Giro zou kunnen winnen. Mijn voornaamste doel was Milaan bereiken en als het even kon een dag mee te zitten in een ontspanning. Nee, dit had ik zeker niet verwacht.”

Kun je die dag nog even beschrijven?

„Op de eerste klim van de dag voelde ik me eigenlijk helemaal niet zo goed. Pas op de slotklim kwam ik er doorheen. Ik begon nog achteraan het peloton, maar langzamerhand schoof ik op en eenmaal vooraan merkte ik dat er slag om slinger gedemarceerd werd. 'Ik zal het ook eens proberen', dacht ik. Misschien dat ik twee kilometer voorop kon rijden, dat was ook al mooi geweest. Ik dacht echt niet aan de overwinning.”

Hoelang blijf je op euforie rijden in zo'n Giro?

„Die leuke gedachte die blijft er de hele Giro. Maar als het bergop gaat en ze rijden net iets te hard, dan merk je niet veel van die euforie hoort. Dan doen de benen even hard zeer als anders.”

Je kwam na je overwinning op Montevergine di Mercogliano ook meteen in de bergtrui. Dat was een mooie bonus neem ik aan?

„Ja, ik heb nog geprobeerd de trui enkele dagen te verdedigen, maar dat mislukte. Vooral in de rit naar de Etna ben ik vaak meegesprongen om zo op de eerste beklimming wat extra punten te sprokkelen. Dan zou ik verzekerd zijn van enkele dagen langer de groene trui te dragen. Er werd heftig gekoerst, maar ik kreeg uiteindelijk geen vrijgeleide. Waarschijnlijk heeft dat ook met de trui te maken die ie op zo'n

Nummer 7, 2011
Jaargang 35 • € 4,95

Wielerevue

WWW.WIELERREVUE.NL

Van Bart De Clercq had tot voor kort nog nooit iemand gehoord. Tot die bewuste zevende rit in de Giro naar Montevergine di Mercogliano. De eerste de beste bergrit in de Ronde van Italië was een prooi voor de neoprof van Omega Pharma-Lotto. Ook in de laatste week van de Giro zat De Clercq nog fris, dus konden we met een gerust hart afreizen naar het hotel van de Belgische ploeg voor een vraaggesprek.

Numero 1.2011
Lunedì 11-14-11

Wielerevue
WWW.WIELERREVUE.NL

In je debuutjaar als prof een rit winnen in je allereerste grote Ronde. Het is maar weinigen gegeven.

„Toen ik hier naartoe kwam, heb ik geen halve seconde gedacht dat ik een rit in de Giro zou kunnen winnen. Mijn voornaamste doel was Milaan bereiken en als het even kon een dag mee te zitten in een ontsnapping. Nee, dit had ik zeker niet verwacht.”

Kun je die dag nog eens beschrijven?

„Op de eerste klim van de dag voelde ik me eigenlijk helemaal niet zo goed. Pas op de slotklim kwam ik er doorheen. Ik begon nog achteraan het peloton, maar langzamerhand schoof ik op en eenmaal vooraan merkte ik dat er slag om slinger gedemarreerd werd. ‘Ik zal het ook eens proberen’, dacht ik. Misschien dat ik twee kilometer voorop kon rijden, dat was ook al mooi geweest. Ik dacht echt niet aan de overwinning.”

Wanneer kwam het besef dat je kon gaan winnen?

„Ploegleider Marc Wauters was behoorlijk nerveus en hield me steeds op de hoogte van de voorsprong. Op drie kilometer riepen ze door het oortje: ‘je gaat dat winnen hier!’ Op dat moment dacht ik nog steeds dat ze dat zeiden om me op te peppen. Ik voelde mijn beentjes al vollopen, dus ik verwachtte nog een *serieuze patat* om de oren te krijgen. Op 400 meter heb ik voor een laatste keer omgekeken en zag ik de stormende bende in de verte aankomen. Het was heel nipt.”

Hoelang blijf je op euforie rijden in zo 'n Giro?

„Die leuke gedachte die blijft er de hele Giro. Maar als het bergop gaat en ze rijden net iets te hard, dan merk je niet veel van die euforie hoor. Dan doen de benen even hard zeer als anders.”

Je kwam na je overwinning op Montevergine di Mercogliano ook meteen in de bergtrui. Dat was een mooie bonus neem ik aan?

„Ja, ik heb nog geprobeerd de trui enkele dagen te verdedigen, maar dat mislukte. Vooral in de rit naar de Etna ben ik vaak meegesprongen om zo op de eerste beklimming wat extra punten te sprokkelen. Dan zou ik verzekerd zijn van enkele dagen langer de groene trui te dragen. Er werd heftig gekoerst, maar ik kreeg uiteindelijk geen vrijgeleide. Waarschijnlijk heeft dat ook met de trui te maken die je op zo'n moment draagt. Maar dat was ook een onverwacht extraatje hoor.”

Door deze zege ben je plotseling van een onbekende renner een bekende Belg geworden.

„Ik denk niet dat er veel renners in het peloton waren die me al kenden. Zelfs de Belgische sportjournalisten wisten niet wie ik was, logisch ook. De dag na mijn overwinning kwamen redelijk veel renners naast mij rijden om te feliciteren, ook grotere renners. Dat geeft een plezant gevoel.”

Hoe is jouw weg naar de profs verlopen?

„Ik koers nog maar drie jaar, waarvan twee bij de amateurs. Een winnaarstype ben ik niet, maar ik won vorig jaar wel de Tour de Moselle. Ook in de Giro Valle d'Aosta, een wedstrijd door de Italiaanse bergen, werd ik vijfde in het eindklassement. In die kleinere rondjes was ik wel vrij regelmatig, zonder al teveel klinkende overwinningen.”

Je bent begonnen met atletiek, las ik op je site?

„Ja, de liefde voor het fietsen is er altijd wel geweest hoor. Had het van mezelf afgehangen, dan was ik rond mijn vijftiende gaan koersen, maar van huis uit vonden ze dat nogal gevaarlijk. Vooral mijn moeder vreesde valpartijen. Op die leeftijd luister je nog naar je ouders hè. Maar ik was redelijk blessuregevoelig bij het hardlopen. Ik kreeg problemen aan het scheenbeen en ben daarom toch gaan fietsen. Achteraf zijn die blessures een geluk, anders hadden we hier nu waarschijnlijk nooit gezeten. Wielren-

nen is in vergelijking met atletiek nog een luxesport, veel Belgische atleten moeten naast hun sport nog gewoon werken.”

Je hebt het over het gevaar van het wielrennen. Daar werden jullie enkele dagen voor jouw ritzege op een harde manier mee geconfronteerd. Kende jij Wouter Weylandt?

„Behoorlijk goed zelfs. Hij woonde een dertigtal kilometer van mijn huis. Op training kwam ik Wouter af en toe wel eens tegen en ook in de fatale etappe zelf heb ik in het begin nog met 'm zitten babbelen. Zijn dood kwam hard aan. Zeker ook de rit naar Livorno die geneutraliseerd verreden werd was een speciale ervaring en allesbehalve een aangename. Maar *the show must go on* zeker hé? Na mijn zege moest ik gelijk aan Wouter denken en wist ik dat ik ook niet extreem uitbundig moest gaan doen.”

Heb je slechte dagen gekend in de Giro?

„Ik moet zeggen, het valt me alleszins mee. Alleen die etappe naar Gardeccia/Val di

Fassa was een verschrikking. Bijna acht uur op de fiets en die laatste twee hellingen waren serieus zwaar en enorm steil. Voor de rest heb ik de bergen prima verteerd, ook de Zoncolan viel tussen aanhalingstekens goed mee. Mijn hoofddoel was om sterker uit de Giro te komen, dat is in elk geval gelukt.”

Hoe zou je jezelf omschrijven?

„Als neoprof is het altijd een beetje aftasten waar je niveau ligt tussen de profs. Ik moet zeggen, dat valt behoorlijk goed mee. Ik denk dat de rittenwedstrijden mij het beste liggen, omdat ik normaal gesproken goed recupereer. Heuvelop rijden en tijdrijden zouden normaal gezien in de toekomst nog beter moeten kunnen, dus wie weet zit er op termijn een goed klassement in. Mocht dat te hoog gegrepen zijn, dan heb ik er absoluut geen probleem mee om voor een betere renner op kop te rijden. Je moet ook niet gaan zweven. Het is niet dat ik hier een rit win, dat ik dan bij de beste klimmers ben.

Over twee of drie jaar is dat misschien mogelijk, maar ik ben realistisch genoeg om te beseffen dat ik nu nog niet met de Nibali's en Kreuzigers van deze wereld meekan.”

Als belofte heb je gereden onder leiding van oud-prof Kurt Van de Wouwer. Heb je veel van hem geleerd?

„Die heeft me veel tips en adviezen geven. Uitbranders ga ik niet zeggen, maar hij wees me er vaak op dat de manier waarop ik koerste niet al te slim was. Ik vloog er vaak driest in en wilde de koers hard maken. Op het einde schoot ik dan vaak net iets tekort. Maar goed, als je nog maar drie jaar koerst is het logisch dat er op tactisch vlak het een en ander bijgeschaafd moet worden. Maar je zult als beginnend prof toch door onder- vinding de dingen moeten oppakken.”

De Clercq haalt zijn jour de gloire nog eens terug in de Girospecial

Hoe verliep dit voorjaar voor jou?

„Ik sukkelde nogal met mijn achillespees, dat ligt misschien aan de periode van het jaar. Als het koud en nat is dan blokkeren mijn spieren nogal eens. Ik sta meestal erg scherp, dus dan is die kou geen voordeel. Van mij mag het gerust 35 graden zijn in koers. Pas in de Ronde van Romandië voelde ik me voor de eerste keer dit seizoen echt goed. In de tijdrit werd ik 21ste, in het eindklassement 29ste. Geen klinkende uitslagen, maar voor iemand die drie weken geen koers gereden had, vond ik het hoopgevend. Dat het met de conditie goed zat, bleek uiteindelijk ook wel in de Giro.” ●

Numero 1, 2011
Januari 11 - € 3,95
Wielerevue
WWW.WIELERREVUE.NL

